

РЕШЕНИЕ

№ 39943

гр. София, 15.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в публично заседание на 01.10.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **5017** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на П. И. П., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед рег. № 4078з-400/01.04.2026 г. на директора на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман при Главна дирекция „Гранична полиция“ – МВР, с която на основание чл. 204, т. 4, чл. 197, ал. 1, т. 2, чл. 194, ал. 2, т. 1 и чл. 199, ал. 1, т. 3, предложение първо от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 5 (пет) месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

В жалбата се твърди, че жалбоподателят не е извършил нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194 от ЗМВР. В заповедта не били ясно посочени фактическите и правните основания за издаването ѝ, в нарушение на чл. 210 от ЗМВР, и липсвали елементи от фактическия състав на нарушението. Дисциплинарно наказващият орган не бил изпълнил задълженията си по чл. 205, чл. 206 и чл. 207 от ЗМВР. При определяне на вида и размера на наказанието не били отчетени обстоятелствата по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. Заповедта била издадена в несъответствие с целта на закона. Искане се отмяната ѝ и присъждане на разноски.

В писмена защита процесуалният представител на жалбоподателя развива допълнителни съображения. Проверката била извършена в нарушение на чл. 205 от ЗМВР, без да са налице данни за извършено нарушение – в справка рег. № 4379р-7888/02.03.2026 г. не били посочени имена на служители, извършили нарушения, самата справка не

констатираща нарушения и отбелязва, че на съседния пункт в Република С. не са задържани лица в посочените дати и часове. Посочените в заповедта чл. 194, ал. 2, т. 1 и чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗМВР съдържали по няколко алтернативи, без да е уточнено по коя от тях е извършено нарушението. Не била разкрита обективната истина (чл. 206, ал. 3 и чл. 207, ал. 3 от ЗМВР), не било изпълнено изискването на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, липсвали данни за настъпили последици и не било обсъдено приложението на чл. 198 от ЗМВР.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява лично. Представя се от адвокат Е. Й., преупълномощен от адвокат С. Й.. Поддържа жалбата и моли оспорената заповед да бъде отменена. Представя Решение № 30025/28.07.2026 г. по адм. д. № 4173/2026 г. по описа на Административен съд София – град, 85-ти състав, с което е отменена Заповед рег. № 4379з-388/17.03.2026 г. на началника на ГПУ – К.. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – директорът на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман, редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт А. В.. Оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли заповедта да бъде оставена в сила. В писмена защита поддържа, че заповедта е издадена от компетентен орган, в преклузивните срокове по чл. 195 от ЗМВР, при спазване на процедурата и при правилна квалификация на нарушението. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Към 10.01.2026 г. младши инспектор П. И. П. е заемал длъжността старши полицай в 03 група на ГКПП – К. от ГПУ – К. при РДГП – Драгоман (удостоверение рег. № 407800-2545/10.07.2026 г.). Считано от 03.04.2026 г. е преназначен в СДВР.

С докладна записка рег. № 4078р-2494/09.02.2026 г. на началника на сектор „Гранични проверки“ при РДГП – Драгоман е докладвано, че при преглед на записи от системата за видеонаблюдение на ГКПП – К. за месец януари 2026 г. е установено, че на 10.01.2026 г. за времето от 05:30 ч. до 06:00 ч. служителите, изпълняващи служебните си задължения на трасе „Изход – леки автомобили“, не извършват физически проверки на преминаващите МПС. В докладната записка са отразени и други констатации, които не касаят жалбоподателя.

Със Заповед рег. № 4078з-160/10.02.2026 г. директорът на РДГП – Драгоман е разпоредил на основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР извършването на проверка за изясняване на фактите по докладната записка, възложена на комисия с председател комисар П. Т. – началник на ГПУ – К..

В хода на проверката комисията е прегледала видеозаписите, като прегледът е обективиран в Протокол рег. № 4379р-6708/19.02.2026 г. По отношение на процесния период в протокола е отразено единствено, че от камера № КАТ 93, разположена за външно наблюдение на АРМ 20 и АРМ 18 на трасе „Изход леки автомобили“, „се наблюдава, че преминават леки автомобили, като същите спират на гишетата за обработка на документите“. В протокола не е посочен броят на преминалите автомобили, техните регистрационни номера, нито каквито и да е обстоятелства, свързани с тях.

От оперативния дневник на ГКПП – К. с контролен № 67/2025 г. и графика рег. № 4379р-3890/02.02.2026 г. е установено, че от 20:00 ч. на 09.01.2026 г. до 08:00 ч. на 10.01.2026 г. дежурната смяна е ръководена от старши инспектор А. И., а за времето от

05:30 ч. до 06:00 ч. на 10.01.2026 г. съгласно модул „Ротация“ на АРМ № 18 „Изход леки автомобили“ е разпределен жалбоподателят, а на АРМ № 20 – младши инспектор Е. Г.. Резултатите от проверката са обективирани в справка рег. № 4379р-7888/02.03.2026 г. Комисията е приела, че служителите на АРМ № 18 и АРМ № 20 не извършват физически проверки на преминаващите леки автомобили, но не е установила нарушения на чл. 29 от Инструкция № 8121з-1492 от 04.11.2022 г. Като е съобщила всички факти и обстоятелства комисията е направила извод, че не са налице данни за извършени дисциплинарни нарушения от служители на ГКПП – К.. В хода на проверката от жалбоподателя не са снемани писмени обяснения.

С Мотиви рег. № 4078р-4542/17.03.2026 г. директорът на РДГП – Драгоман не е приел изводите на комисията и е приел, че на 10.01.2026 г. за времето от 05:30 ч. до 06:00 ч. жалбоподателят, на АРМ № 18 на трасе „Изход леки автомобили“, е извършвал проверка на документите на лицата и леките автомобили, излизащи от страната, но не е извършвал физически проверки на леките автомобили, с което е нарушил чл. 37 и чл. 40, ал. 1 и ал. 2 от Инструкция № 8121з-1249 от 14.10.2025 г. за реда и организацията за извършване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове (обн., ДВ, бр. 92 от 31.10.2025 г.).

С покана рег. № 4078р-4589/18.03.2026 г. жалбоподателят е поканен да се запознае с мотивите на 25.03.2026 г. в 10:00 ч. в административната сграда на РДГП – Драгоман. Видно от протокол от 25.03.2026 г. жалбоподателят се е запознал с мотивите в 10:03 ч. и е получил копие от тях и от справката. В същия ден е депозирал писмено сведение рег. № 4078р-4876/25.03.2026 г., в което е заявил, че желае да даде подробно обяснение по справката, но тъй като не живее в района на [населено място] и на същата дата е на нощна смяна, поради което се нуждае от почивка преди работа, няма възможност да го представи в 24-часовия срок. Върху сведението е поставена резолюция „Не приемам сведението на служителя“.

Със Заповед рег. № 4078з-400/01.04.2026 г. на директора на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман при Главна дирекция „Гранична полиция“ – МВР на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 5 (пет) месеца. В заповедта е възпроизведена фактическата обстановка от мотивите. Като доказателства са посочени графикът рег. № 4379р-3890/02.02.2026 г., копие на оперативния дневник с контролен № 67/2025 г. и Протокол рег. № 4379р-6708/19.02.2026 г. с приложените към него 2 бр. DVD. При определяне на вида и размера на наказанието като последица от нарушението е посочено, че „от страната са излезли леки автомобили без да им бъде извършена физическа проверка за укрити лица и вещи в тайници или в естествените кухни“, а при преценката на цялостното поведение на служителя е взето предвид и наложеното му със Заповед рег. № 4379з-388/17.03.2026 г. на началника на ГПУ – К. наказание „порицание“ за срок от 8 месеца.

По делото е приложено и Решение № 30025/28.07.2026 г. по адм. д. № 4173/2026 г. Административен съд София – град, 85-ти състав, с което е отменена Заповед рег. № 4379з-388/17.03.2026 г. на началника на ГПУ – К..

При така установената фактическа обстановка, съдът установи от правна страна следното: Жалбата е допустима. Подадена е от адресата на акта, за когото той е неблагоприятен, срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол по чл. 211 от ЗМВР. Жалбата е постъпила в РДГП – Драгоман на 14.04.2026 г. (вх. № 407800-1342/14.04.2026 г.), т. е. в рамките на 14-дневния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, дори да се

приеме, че заповедта е връчена в деня на издаването ѝ.

Заповедта е издадена от компетентен орган. Видно от удостоверение рег. № 407800-2546/10.07.2026 г. старши комисар С. Л. К. заема ръководна длъжност – директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман при ГДГП – МВР, считано от 28.05.2025 г. Съгласно чл. 204, т. 4 от ЗМВР наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3 се налагат със заповеди от служителите на висши ръководни и ръководни длъжности. Наложено е наказание по чл. 197, ал. 1, т. 2 от ЗМВР.

Спазени са сроковете по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно чл. 196, ал. 2 от ЗМВР дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. Независимо дали за начален момент на двумесечния срок се приеме 02.03.2026 г., както поддържа ответникът, или 20.03.2026 г., както е посочено в заповедта, оспорената заповед е издадена на 01.04.2026 г., т. е. преди изтичането му. Не е изтекъл и едногодишният срок от датата, на която се твърди да е извършено нарушението – 10.01.2026 г.

Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК в тежест на ответника е да установи наличието на фактическите основания, посочени в оспорената заповед, и изпълнението на законовите изисквания при издаването ѝ, включително че е извършено вмененото дисциплинарно нарушение.

Настоящият състав на съда намира, че оспорената заповед е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон.

Съображенията за това са следните:

Съгласно оспорената заповед, дисциплинарната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за това, че е нарушил чл. 37 и чл. 40, ал. 1 и ал. 2 от Инструкция № 8121з-1249 от 14.10.2025 г. за реда и организацията за извършване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове (обн., ДВ, бр. 92 от 31.10.2025 г.).

Разпоредбата на чл. 37 от Инструкцията гласи, че проверката на превозните средства включва визуална проверка на документите и на превозното средство, проверка на документите и на превозното средство в автоматизираните информационни системи и физическа проверка. Тоест това е разпоредба, която по своя характер определя какво се включва в понятието „проверка на превозните средства“ по смисъла на Инструкцията. Въз основа на това определение може да се заключи, че Инструкцията познава три вида проверки на превозните средства. В следващите разпоредби – чл. 38, чл. 39 и чл. 40 от Инструкцията, последователно е уредено кога и как се извършва всяка една от тях: визуална проверка на документите и на превозното средство (чл. 38); проверка на документите и на превозното средство в автоматизираните информационни системи (чл. 39); физическа проверка (чл. 40).

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Инструкцията при проверка на документите на превозните средства полицейските органи, извършващи проверка на първа линия, изискват от водача: валиден документ за правоспособност да управлява превозното средство; документ за регистрация на превозното средство; документ, установяващ собствеността на превозното средство, ако това не е установено в документа за регистрация; задължителни застраховки, когато такива са необходими; могат да бъдат изискани и документи за превозвания товар. Съгласно чл. 38, ал. 2 полицейските органи проверяват тези документи за наличие на признаци за фалшифициране или подправяне и сравняват изписаните марка, модел и регистрационен номер с тези на проверяваното превозно средство, а съгласно ал.

3 могат да извършват и сравнение на идентификационните номера (VIN). В случаите, когато бъдат установени признаци или несъответствия при проверката по ал. 2 и ал. 3, водачът, пътниците и превозното средство се отклоняват за задълбочена проверка (чл. 38, ал. 4). Задълбочена проверка се извършва и тогава, когато не е представен някой от документите по ал. 1, т. 2, 3 и 5 (чл. 38, ал. 5).

Съгласно чл. 40, ал. 1 от Инструкцията физическата проверка на превозните средства се извършва ръчно, с технически и помощни средства. Физическите проверки, извършвани ръчно, имат за цел установяване на укрити лица и вещи в тайници или в кухините (ал. 2). Проверките с технически и помощни средства се извършват за установяване на признаци за наличие на укрити лица или на взривни вещества, оръжия, боеприпаси, пиротехнически изделия, ядрени материали и други радиоактивни източници (ал. 3). Физическата проверка се извършва по правило в състояние на покой на превозното средство, след като са взети всички необходими мерки за лична безопасност на служителите (ал. 4). Разпоредбата на чл. 40 урежда целта и начина на извършване на физическата проверка, но не въвежда задължение тя да бъде извършвана на всяко преминаващо превозно средство от служителя, извършващ проверката на документите на първа линия.

Анализът на посочените разпоредби води до извода, че не се установява по безспорен начин да е съществувало правно задължение за жалбоподателя да извършва задълбочена (физическа) проверка на всеки един излизащ от страната лек автомобил. Задълбочена проверка е следвало да бъде извършена при наличие на предпоставките на чл. 38, ал. 4 и ал. 5 от Инструкцията. Дисциплинарно наказващият орган не излага твърдения, че по отношение на който и да е от преминалите през АРМ № 18 леки автомобили са били налице такива предпоставки. Освен липсата на твърдения, не са посочени и конкретни доказателства в тази насока. Нещо повече – в оспорената заповед изобщо не са индивидуализирани превозните средства, по отношение на които се твърди да е пропусната физическа проверка – не е посочен техният брой, регистрационните им номера, нито часът на преминаването им. Единственото доказателство за фактите, от които се извежда нарушението – Протокол рег. № 4379р-6708/19.02.2026 г., отразява само, че леките автомобили „спират на гишетата за обработка на документите“. Това обстоятелство само по себе си не обосновава извод за неизпълнение на конкретно задължение, вменено на жалбоподателя.

Съгласно чл. 41 от Инструкцията директорите на РДГП издават заповеди за реда за извършване на проверка на пътни превозни средства съобразно спецификата на видовете превозни средства, силите и средствата и инфраструктурата на ГКПП в района на действие. Следователно конкретните задължения на служителите на всяко работно място относно физическата проверка на превозните средства се определят с тези заповеди и с указанията към тях. Оспорената заповед не се позовава на нито една такава заповед или указание, действащи към 10.01.2026 г. Представената от ответника Заповед рег. № 4078з-288/09.03.2026 г. на директора на РДГП – Драгоман, с която е разпоредено граничната проверка на пътните превозни средства да се извършва задължително, включително чрез физическа проверка, е издадена след датата на твърдяното нарушение и не може да обоснове задължение на жалбоподателя към 10.01.2026 г. Същото се отнася и за указанията за задълженията на служителите на трасе „изход леки автомобили“ и на специализирания служител за проверка на автомобили, изброени в нея, които са с дата 24.02.2026 г. Отделно от това, заповедта не е посочена като нарушена в оспорения акт, а фактическите и правните основания на административния акт не могат да бъдат

допълвани в хода на съдебното производство.

Видно от представеното по делото писмо на началника на сектор „Гранични проверки“ при РДГП – Драгоман, изготвено в отговор на докладна записка рег. № 4379р-5783/12.02.2026 г., изискване за физическа проверка „без изключение“ е въведено с т. 5 от Разпореждане рег. № 4078р-2365/12.02.2021 г. на директора на РДГП – Драгоман – „На всички товарни автомобили, без изключение, явили се за излизане от страната на ГКПП да бъде извършвана физическа проверка и проверка с техническо средство газ – анализатор“. От това може да се направи извод, че задължение за извършване на физическа проверка без изключение има по отношение на излизащите от страната товарни автомобили. По аргумент на противното, такова безусловно задължение няма, ако автомобилът не е товарен.

Не е изяснено и дали съгласно организацията на дежурната смяна на 10.01.2026 г. физическата проверка на леките автомобили на трасе „Изход“ е била възложена именно на служителя на АРМ № 18, или на друг служител. От изброените в Заповед рег. № 4078з-288/09.03.2026 г. указания е видно, че на ГКПП – К. съществува отделно работно място – „специализиран служител за проверка на автомобили“. Дисциплинарно наказващият орган не е изискал обяснения от ръководителя на дежурната смяна старши инспектор А. И. относно разпределението на задълженията и не е събрал доказателства за това какви конкретни задължения са били вменени на жалбоподателя на работното му място. Установеното от видеозаписите поведение – че двамата служители на трасето действат по еднакъв начин – по-скоро сочи на установена организация на работа на граничния пункт, отколкото на индивидуално неизпълнение на задължение от жалбоподателя.

Съгласно чл. 206, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Наказващият орган е длъжен да събере и оцени всички доказателства, включително събраните при одити или други проверки, както и доказателствата, посочени от държавния служител (чл. 206, ал. 4 от ЗМВР).

В конкретния случай жалбоподателят не е дал обяснения по същество на нито един етап от производството. В хода на проверката, разпоредена със Заповед рег. № 4078з-160/10.02.2026 г., от него не са снемани писмени сведения. След запознаването с мотивите на 25.03.2026 г. в 10:03 ч. той е депозирал сведение, в което изрично е заявил, че желае да даде подробни обяснения, но не е в състояние да го стори в 24-часовия срок, тъй като не живее в района на [населено място] и на същата дата е на нощна смяна. Съдът намира, че тези причини не могат да се приемат за зависещи от служителя по смисъла на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР – разпределението на служителя в нощна смяна е определено от работодателя по утвърден график, а местоживеенето му в друго населено място е било известно на органа. Независимо от това, дисциплинарно наказващият орган не е предоставил на жалбоподателя възможност да даде обяснения в друг, разумен срок, нито го е изслушал. Д. срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР е позволявал това, тъй като към датата на издаване на заповедта до изтичането му са оставали поне няколко седмици.

Дадените писмени сведения не са обсъдени по същество в оспорената заповед. По повод на тях в заповедта е посочено единствено: „Разгледах и обсъдих доводите на служителя, като не ги приемам“. В сведението обаче не са изложени доводи по същество, които да

бъдат приети или отхвърлени – то съдържа искане за възможност да бъдат дадени обяснения. Бланкетната формулировка в заповедта не позволява на съда да провери дали и по какви съображения органът е преценил, че искането на служителя не следва да бъде уважено.

Дисциплинарно наказващият орган не е обсъдил и съображенията на проверяващата комисия, която е приела, че не са налице данни за извършени дисциплинарни нарушения. Не е обсъдено позоваването на съдебната практика относно компетентността на органите на Агенция „Митници“ при физическата проверка на превозните средства, нито обстоятелството, че през процесния период на съседния пункт в Република С. не са задържани лица. Органът е отхвърлил изводите на комисията единствено въз основа на собствения анализ на видеозаписите, без да събере каквито и да било допълнителни доказателства относно разпределението на задълженията на работното място, относно конкретните преминали превозни средства и относно наличието или липсата на основания за задълбочена проверка по чл. 38, ал. 4 и ал. 5 от Инструкцията. Това е довело до непълнота на проверката и неправилна преценка на събраните доказателства, което от своя страна води до неправилно приложение на материалния закон.

Нарушението на разпоредбите на чл. 206, ал. 1 и ал. 4 от ЗМВР е съществено. Ако дисциплинарно наказващият орган беше изслушал служителя и беше събрал и оценил всички относими доказателства, включително относно разпределението на задълженията в дежурната смяна и относно конкретните преминали превозни средства, той би могъл да достигне до различен правен извод.

Съдът намира и че при определяне на вида и размера на наказанието не е изпълнено изискването на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. Посочената като последица от нарушението констатация, че „от страната са излезли леки автомобили без да им бъде извършена физическа проверка“, представлява преповтаряне на самото вменено деяние, а не настъпила от него последица. Липсват данни за каквито и да било вредни последици. При преценката на цялостното поведение на служителя органът е отчел като отрицателна характеристика наказанието „порицание“, наложено със Заповед рег. № 4379з-388/17.03.2026 г. Това наказание е наложено след датата на твърдяното нарушение, а впоследствие заповедта, с която е наложено, е отменена с окончателно Решение № 30025/28.07.2026 г. по адм. д. № 4173/2026 г. на Административен съд София – град.

В заключение следва да се посочи, че оспорената Заповед рег. № 4078з-400/01.04.2026 г. на директора на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман при Главна дирекция „Гранична полиция“ МВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 5 месеца, е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. При това положение заповедта трябва да бъде отменена като незаконосъобразна.

По отношение на разноските.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя трябва да се присъдят сторените разноски. Жалбоподателят е заплатил държавна такса в размер на 5,11 евро. В съдебно заседание са представени пълномощно за адвокат С. Й. и договор за правна защита и съдействие, в който е уговорено и отбелязано като изплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 500 евро. Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС договорът за правна защита и съдействие, в който е посочено, че възнаграждението е изплатено в брой, има характер на разписка и удостоверява плащането. Възражението на ответника за прекомерност на

адвокатското възнаграждение е неоснователно. От една страна възнаграждението е в минимален размер по Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа. От друга съдът преценява, че същото съответства на фактическата и правната сложност на делото и на действително извършената работа. В случая делото е разгледано в две открити съдебни заседания, в които процесуалният представител на жалбоподателя е взел участие, представил е писмени доказателства и писмена защита, а административната преписка е обемна и включва множество документи. При тези обстоятелства възнаграждение от 500 евро не е прекомерно. Общият размер на разноските, които следва да бъдат присъдени на жалбоподателя, е 505,11 евро.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 86 – ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на П. И. П. Заповед рег. № 4078з-400/01.04.2026 г. на директора на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман при Главна дирекция „Гранична полиция“ – МВР, с която на П. И. П. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 5 (пет) месеца.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гранична полиция“ да заплати на П. И. П., ЕГН [ЕГН], сумата от 505,11 евро (петстотин и пет евро и единадесет евроцента), разноски по делото. Решението не подлежи на обжалване, на основание чл. 211, изр. 3-то ЗМВР.